

טיסה בארץ האלפים

למי שאינו יודע, לפני כחודש, בערב חג המולד, החליט נכדי הרביעי שהוא בנו בכורו של בני השני, לצאת לאוויר העולם. אלה שהוא החליט לעשות זאת לא בישראל, אלא בשווייץ וליתר דיוק בציריך. אני כסבו החלטתי לצאת לחו"ל ולבקר אותו, והמועד המתוכנן היה במחצית השנייה של ינואר 2010, ובפועל זה נדחה לתחילת פברואר 2010.

כמובן כאשר החלטתי לנסוע ניסיתי באותה הזדמנות לתאם ביקורים נוספים, כגון את הורי כלתי, נציגי אגודת התעופה (AOPA) השוויצרית שאותם פגשתי לראשונה במטס השלום לירדן שהתקיים בשנת 2008 ושכאשר ציינתי בפניהם כי בני מתגורר בשווייץ, הם כמובן ביקשו שכאשר הגיעה לביקור אצל בני ליצור עמם קשר וכמו כן גם לצאת לטיסה קצרה בשמי שווייץ.

בכדי לממש את הטיסה פניתי ליו"ר אגודת התעופה השוויצרית לשעבר העונה לשם רודולף גרבר Rudolf Gerber, היות ולא ידעתי כי סיים את תפקידו, וזה האחרון הפנה את הפנייה שלי ליו"ר הנוכחי העונה לשם דניאל אפולטר Daniel Affolter והוא הורה את מנהל האגודה בחור בשם פיליפ האוסר Philippe Hauser שהוא גם במקרה, או לא, גם מדריך טיסה מורשה ובוהן חניכי טייס מטעם רשות התעופה השוויצרית.

זה האחרון, לאחר שקיבל את הפרטים הנדרשים, ביניהם ימי השהות שלי והימים הפנויים לטיסה, קבע בדרך מקרה את הטיסה ליום ד' ה- 4/2/10 לשעות הצהריים ואף דאג להזמין/לשריין מטוס C-152 לאותו יום, כאשר הוא ציין בפני יותר מפעם אחת כי הסיבה העיקרית ואולי היחידה שתמנע ממני לטוס יהיה מזג האוויר.

ימים לפני מועד הטיסה דווחתי ע"י פיליפ, כמו גם ע"י בני, כי מזג האוויר בשווייץ, הוא החורף הקשה ביותר שהיה להם מזה זמן רב, שכולל ימי שלג רבים וגם ערפילים, עד כדי כך קשה שאפילו חסר להם מלח להמיס את השלג, כך שהטיסה המתוכננת שלי הייתה בגדר אולי או בספק?

יום לפני הנסיעה בדקתי שוב מזג אוויר וגם אז נאמר לי כי בימים האחרונים היה כל הזמן שלג וביום הבדיקה יורד רק כל היום גשם, וכך היה באמת כאשר הגעתי בפועל לשווייץ, אלה שכנראה המזל העיר לי פנים ובבוקר הטיסה התעוררתי וראיתי כי השמיים בהירים, ללא זכר לענן כלשהו ואפילו גשם לא יורד, ובשעה היעודה הגיעה פיליפ לאסוף אותי לנסיעה לשדה היציאה. חשוב לציין כי למחרת בבוקר התעוררתי ליום ערפילים וגשם כל היום, משמע כי דחייה אפילו של יום, הייתה מנעת ממני טיסה זו.

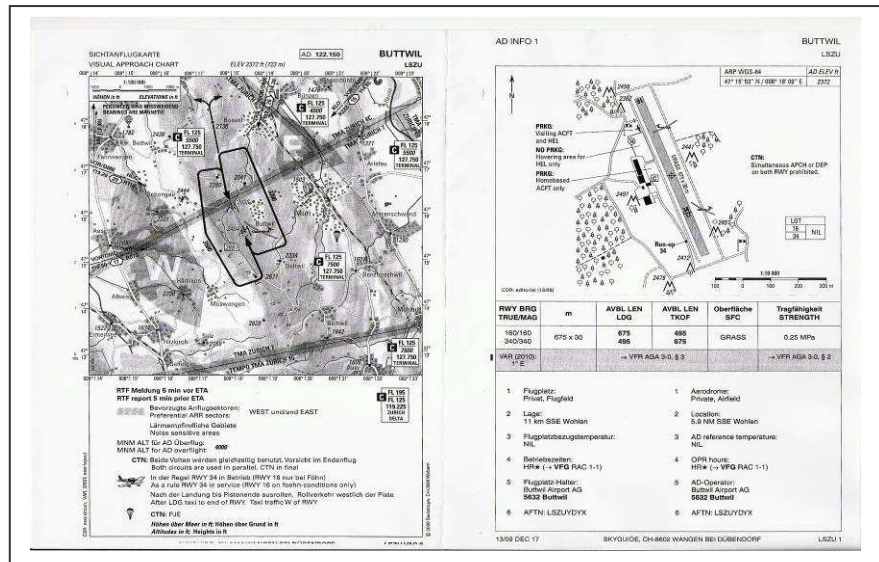
בגלל וועידת הכלכלה העולמית שהתקיימה בשווייץ בימים אלו, היו כל שדות התעופה הגדולים עמוסים מאוד, ולכן לא היה ניתן לצאת משדה התעופה של ציריך, ושדה היציאה המתוכננת לטיסה הייתה משדה קטן הנקרא בוטוויל Buttwil (LSZU) הנמצא במרחק של כשעה נסיעה מציריך, לכיוון מערב, שהוא למעשה שדה דשא שכמובן עקב מזג האוויר היה מכוסה כולו בשלג ולכן גם לא ניתן לראותו מהקרקע, אלה רק מהאוויר, כפי שתראו בתמונה הבאה.

לאחר התארגנות קצרה וסיוור קצר במקום, שעליו נדבר אחר כך, כולל הסתכלות על מפת התעופה של שווייץ וזיהוי השדה וקביעה כללית של כיוון הטיסה, נכנסנו להנגר, ושם עמד לו המטוס מוכן ומזומן לטיסה, וכל מה שנותר לעשות זה לבדוק את המטוס לפני טיסה, לפתוח את דלתות האנגר, לדחוף את המטוס החוצה ולהניע ולטוס. חשוב לציין שהמטוס היה מתוחזק להפליא ולוה השעונים כלל GPS למרות שלא השתמשתי בו.

אתם בטח שואלים את עצמכם, מה לגבי תדריך טיסה, מירשה טיסה וכו', אז על זה נדבר אחר כך ותופתעו לגלות כמה דברים מעניינים. טוב אז מניעים, מתחילים להסיע לכיוון תחילת המסלול 34 ובתוך כך עושים בדיקת קשר אם המשרד ומודיעים כי יוצאים לטיסה וחוזרים לנחיתה. לאורך מסלול ההסעה עושים בדיקות אחרונות של מגנטו וכו' ואז מסיע לתחילת מסלול וממריאים. ראה תמונת דפית השדה.

חשוב לדעת כי בהמראה ע"ג שלג, בגלל החיכוך הגבוהה צריך למשוך סטיק לבטן כך שגלגל האף התרומם, בדומה מאוד להמראה ע"ג מים, ואז אחרי זמן קצר נמצאים האוויר, ולאחר ההמראה מפנים את האף לכיוון כללי דרום-דרום מערב לכיוון האלפים השווייצריים, כאשר היעד הראשון הוא בסביבות אגם לוצרן. המראה שרואים מלמעלה מיד לאחר ההמראה הוא מראה מרהיב, של לבן ושחור, כאשר ההרים נראים מרחוק במלוא הדרם.

מזג האוויר היה יציב מאוד, והאזהרה היחידה שקיבלנו היא לגבי רוח הרים יורדת שעשויה להתפתח בהמשך היום, רוח שהיא מאוד מסוכנת לטייסים ובטח למטוסים קלים, היות והיא רוח מערבולית שיכולה להפוך את המטוס, ולאור כל אלו הטיסה הייתה חלקה ולא הפרעות כלשהן וכל מה שהיה צריך זה ליהנות מהנוף הנשקף מחלונות המטוס. הגובה המירבי של הטיסה היה 8500 רגל ולגובה הגעתי בהדרגה בהתאם לפני השטח.

מצ"ב כמה תמונות ואת כל השאר ניתן לראות בלינק הבא

<http://picasaweb.google.com/shark4162/FlyingInSwitzerland?feat=directlink>

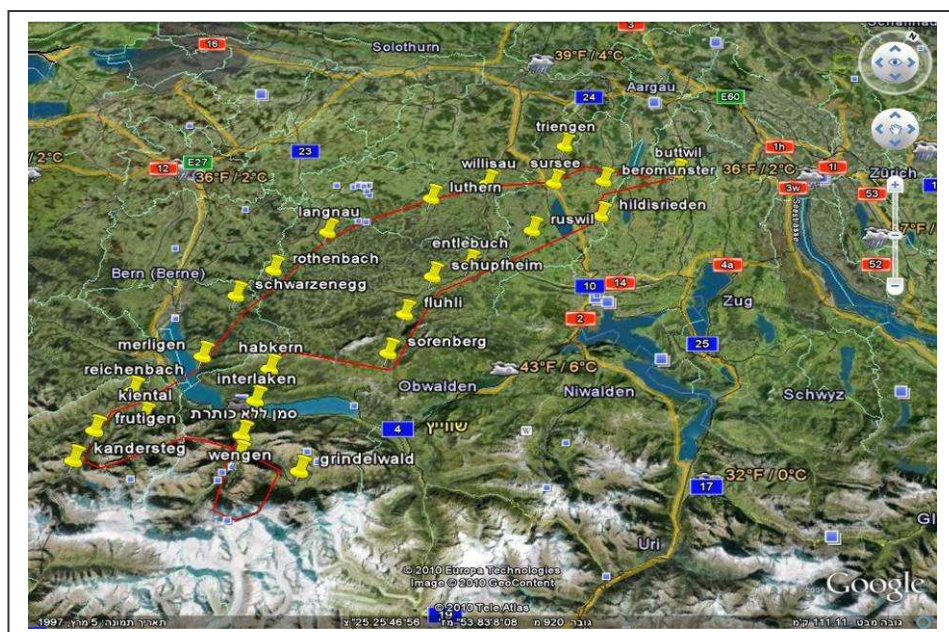

כאשר כבר הגענו לאלפים ואחרי כ- 45 דקות של טיסה, הרגשתי לראשונה את הרוח היורדת מההרים, וזה היה הזמן להחליט כי חוזרים חזרה לשדה לנחיתה.

לקראת הנחיתה ציין בפני פיליפ כי אני חייב לבוא ישר ולא להחליק על הצד, בדיוק כמו במטוס ימי, כי אחרת אני יכול להתהפך וכמו כן כי אין אני צריך להשתמש בבלמים כי השלג יוצר מספיק חיכוך לעצירת המטוס, וכך לאחר שחלפתי על פני השדה בכדי לצלם אותו מלמעלה, נכנסתי לנחיתה בהקפה ימנית למסלול 34 ואחרי מספר דקות הייתי כבר על מסלול ההסעה בדרך להנגר.

מצ"ב מסלול הטיסה ע"ג מפת גוגל וגם כקובץ שניתן לטוס לאורכו באמצעות google earth.

<http://mail.google.com/mail/?ui=2&ik=4395c5ce64&view=att&th=126a580819243c80&attid=0.1&disp=safe&realattid=%D7%9E%D7%A1%D7%9C%D7%95%D7%9C+%D7%98%D7%99%D7%A1%D7%94+%D7%A9%D7%95%D7%95%D7%99%D7%A5.kmz&zw>

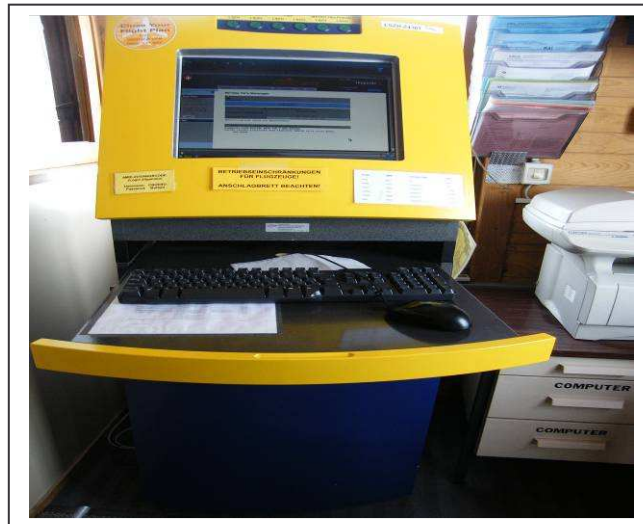

למעשה כאן מסתיימת חווית הטיסה העצמית שלי, אך לא חווית המפגש עם נציגי אגודת התעופה השוויצרית עליה תיכף אספר לכם.

אז קודם כל, איך נראה שדה התעופה?

בכניסה ישנם קרוואנים של חברי האגודה, שמשמשים אותם בימי הקיץ להתארח במקום ותוך כדי כך גם לטוס, אחר כך יש מצד ימין הנגר אחד ומשמאל יד בית קפה. עוברים את בית הקפה ומגיעים למגדל פיקוח ועליו הנחיות ומחירי טיסה, ומשמאל למגדל ישנם משרדי השדה ובתוכם עמדת מחשב המאפשרת לכל טייס לשאוב אינפורמציה על מזג אוויר בכל העולם או על שדות תעופה, לתכנן נתיב טיסה ומירשה טיסה ואף לפתוח ולסגור טיסה, הלוואי שגם בישראל היו בשדות עמדות כאלו.

עם ממשיכים בין מגדל הפיקוח ומהמשרדים רואים משמאל שני הנגרים נוספים שבהם נמצאים המטוסים והם גם מכון הבדק של השדה.

אז מה צריך לעשות לפני טיסה?

ובכן מעבר להזמנת המטוס ולקבוע לעצמכם היכן אתם רוצים לטוס, לא צריך לעשות דבר. לא צריך להגיש מירשה טיסה, לא צריך לבקש אישור המראה או נחיתה, למעט בדיקת קשר והודעה שעומדים להמריא וחוזרים, או לא, לנחיתה.

מחליטים על הקרקע או באוויר היכן לטוס ובאיזה גובה, ולא צריך לבקש אישור מאיש, למעט האזורים הסגורים המצוינים ע"ג המפה שבהם יש כללים של גובה מרבי, וגם שם אם מחליטים לחצות אותם ולא לעקוף אותם, רק צריך לבקש ובד"כ מקבלים אישור לכך.

בגמר הטיסה, היות ופיליפ וגם אני היינו רעבים החלטנו להיכנס למסעדה מקומית ולאכול אוכל מקומי, ואחרי כן נסענו חזרה לציריך לפגוש את רודולף ואת דניאל בבית קפה קטן במרכז העיר לחופי האגם, ולשבת בחברותא לשיחת חולין והחלפת דעות.

בסיום המפגש הזה שנמשך כשעה, החליט דניאל שהוא עושה לי סיור בחלק העתיק של ציריך, ולאורך כל הדרך סיפר לי על המבנים השונים ובכלל זה ההיסטוריה והסיפורים שמאחוריהם, הסברים שלא היו מביישים אפילו מדריך תיירים, ואחרי סיור של קצת למעלה מחצי שעה, הגענו לאזור התחנה המרכזית והוא המשיך לדרכו ואני חזרה לבקר את נכדי.

אני לתומי חשבתי שכאן הסתיים פרק התעופה שלי בשווייץ, אז התבדיתי, היות ולמחרת היום כאשר יצאתי לפגוש את הורי כלתי ולהתארח אצלם, הם לקחו אותי לעיר בשם דובנדורף *dübendorf* שם ישנו מוזיאון תעופה של כל המטוסים שהיו בשימוש ח"א השוויצרי או מטוסים שנחתו בשמי שווייץ במהלך מלחמת העולם השנייה, של בנות הברית או גרמניים.

את שפע התמונות והסרטונים של המוזיאון ניתן לראות בלינקים הבא

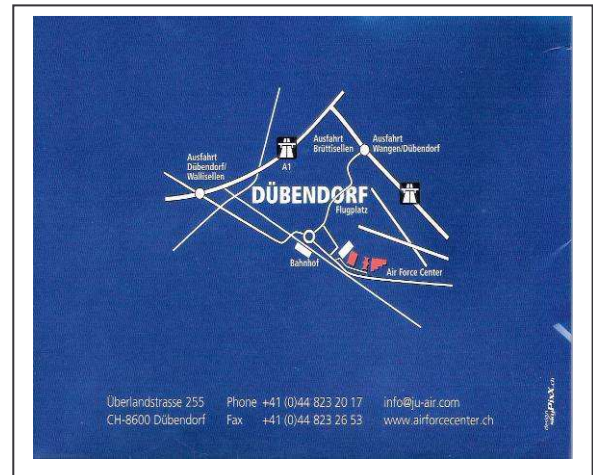
<http://picasaweb.google.com/shark4162/SwizeMuseum?feat=directlink>

מה שיפה במקום שישנו בו מטוס מימי מלחמת העולם השנייה שעדיין טס ומטיס אנשים לסיור ברחבי שווייץ, מצ"ב תמונת המטוס.

להלן פרטי המוזיאון למי שמתכנן לבקר שם
 Air force center, ju-air, Rundflüge, Üderlandstrasse 255, ch- 8600, Dübendorf
 טלפון +41 (0)44 8232005 פקס +41 (0)44 8232653
 אימייל info@airforcecenter.ch ואינטרנט www.airforcecenter.ch
 ומפת ההגעה ושימו לב כי בכיכר לפני הפנייה למוזיאון, ישנם השלטים הבאים ובכלל זה שלט ההפניה למוזיאון

תודות לאנשי אגודת התעופה השווייצרית המזכרים למעלה, עבור המאמצים שעשו לארגן לי את הטיסה וכמו כן לארח לי לחברה, ואני מקווה להחזיר להם באותו מטבע ביוני 2010 במהלך ביקורם בישראל.

כתב, ערך וצילם
 יוסי לוי